ชื่อผลงานวิจัย	การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม
ชื่อผู้วิจัย	นางสายพิณ สีดา
ตำแหน่ง	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
วุฒิการศึกษา	การจัดการทั่วไป (บัญชี) ระดับปริญญาตรี
สถานศึกษาที่ติดต่อได้	วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ (038-861568)
	E-mail: nameneai@hotmail.com
ปีที่ทำวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
ประเภทงานวิจัย	วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ จำนวน 188 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t- test ซึ่งพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2) ความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบัญชีเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมใน ทุกส่วนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐวิสาหกิจทั้งกิจการที่มุ่งหวังกำไร และกิจการที่ไม่มุ่งหวังกำไร เนื่องจากการบัญชีเป็นวิชาความรู้ที่ทุกองค์กรต่างต้องให้ความสำคัญ และจะขาดเสียมิได้สาหรับองค์กรทางเศรษฐกิจ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และประมวลรัษฎากรที่ได้กำหนดให้ธุรกิจและองค์กรจัดทาบัญชีและรายงานทางการเงิน เพื่อให้ธุรกิจและองค์กรได้บันทึกข้อมูลอย่างมีระบบ ระเบียบ และทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพลดการผิดพลาด ประหยัดทรัพยากร และช่วยตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อความโปร่งใส ถูกต้องและเป็นการป้องกันการทุจริต โดยวิชาชีพบัญชีนั้นถือได้ว่าเป็นวิชาชีพอิสระ เป็นอาชีพงานที่มีการควบคุม ผู้ที่เรียนวิชาชีพบัญชีจึงมีโอกาสประกอบอาชีพอิสระเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี ได้โดยไม่ต้องทำงานเป็นลูกจ้างในองค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าว หากมีผู้เรียนวิชาชีพบัญชีหรือวิชาชีพบัญชีมีการขยายผลในการศึกษา ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนวิชาชีพบัญชีมีโอกาสหางานทำได้ตลอดทุกยุคสมัย และทำให้เศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ จากการที่การบัญชีมีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจของทุกองค์กรดังกล่าว จึงทำให้ต้องมีการกำหนดการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวขึ้นในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ของสานักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการขึ้น

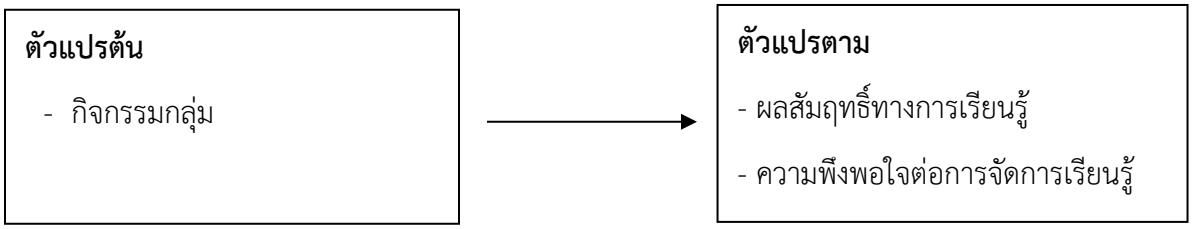
จากเหตุผลดังกล่าวจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียน วิธีการสอนให้เหมาะสม โดยแทนที่จะเป็นการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนและใช้ตำราเป็นหลักเท่านั้น ก็เปลี่ยนมาเป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองจากการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาและแก้ปัญหาด้วยตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจเนื้อหาเรื่องการบัญชีได้ดีขึ้นนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะออกมาในรูปของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้กระบวนการกลุ่ม มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล สำหรับนักเรียน ปวช. 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี ขึ้น เพื่อที่จะช่วยให้การเรียนการสอนในวิชาบัญชีกิจการพิเศษ เป็นไปอย่างได้ผลดี และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการที่จะนำวิธีการที่ได้ดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการบัญชีในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล

คำนิยามศัพท์

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 26 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

แบบทดสอบก่อนเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ให้นักเรียนกระทำก่อนที่จะเรียนบทเรียน เพื่อประเมินความรู้เดิมที่มีมาก่อน

แบบทดสอบหลังเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ให้นักเรียนกระทำหลังจากเรียนจบเพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังจากการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล โดยใช้วิธีการกิจกรรมกลุ่มที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง

ผลการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเครื่องมือเป็นข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเองและได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว

ปัญหา หมายถึง ปัญหาที่พบในการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน ทำให้ผลการประเมินมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

วิธีสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ในลักษณะของการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้คอยสนับสนุนการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทั้งด้านเนื้อหา และด้านมนุษย์สัมพันธ์ ซึ่งเป็นทักษะชีวิต การจัดการเรียนการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำ หมายถึง ขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมแก่นักเรียนด้วยการแบ่งกลุ่ม เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอนในเรื่องของกติกา ระยะเวลา รวมทั้งเป็นการเปิด ประเด็นในเรื่องที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ที่กำลังจะเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม หมายถึง ขั้นตอนที่นักเรียนได้เรียนรู้บทเรียนที่ครูกำหนด โดยใช้กิจกรรมของกระบวนการกลุ่ม เช่น เกม สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง ละคร การอภิปรายกลุ่ม

3. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอนที่นักเรียนทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเนื้อหาที่เรียนตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

4. ขั้นประยุกต์ใช้ หมายถึง ขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในข้อที่1, 2 และ 3 ไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดและการคิดหาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

5. ขั้นประเมินผล หมายถึง ขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันรวบรวมผลการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน โดยการวิเคราะห์และประยุกต์ประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา และการประเมินทักษะชีวิตด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร ด้านความตระหนักรู้ในตนเองและการเห็นใจผู้อื่น ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาความหมายของ “กิจกรรมกลุ่ม” ที่นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ซึ่งสามารถนำมาสรุปได้ดังรายละเอียด

Ragon and Shepherd(1971: 3) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นการศึกษาถึงธรรมชาติของกลุ่ม เมื่อมนุษย์มารวมตัวกัน ซึ่งมีการศึกษาพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยใช้วิธีการอภิปรายและประเมินผลร่วมกัน

คมเพชร ฉัตรศุภกุล(2560: 26) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่ม อาจจะเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาธรรมชาติของปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม กลุ่มที่มีขนาดแตกต่างกันจะทำให้กระบวนการปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย ในกลุ่มที่มีขนาดมากเกินความจำเป็น สมาชิกจะต้องทำ งานซ้ำ ซ้อนกัน บางคนคาดหวังจะได้รับผิดชอบทั้งหมด ในขณะที่คนอื่น ๆ รู้สึกคับข้องใจที่ไม่มีโอกาสใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ ขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน กลุ่มจะใหญ่เท่าใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์นั้น ๆ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือในกลุ่ม และระดับวุฒิภาวะของบุคคลในกลุ่ม

ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม ในที่นี้จะขอกล่าวถึงทฤษฎีสนาม (Field Theory) ซึ่ง Mabry (1980) ได้อธิบายไว้ว่า Kurt Lewin เป็นผู้ที่เริ่มใช้ทฤษฎีนี้โดยแนวคิดมีอยู่ว่า ในการรวมกลุ่มสมาชิกทุกคนจะเกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งนี้การกระทำ ความรู้สึกและความคิด นอกจากนั้นสมาชิกทุกคนจะมีการ ปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) ที่ Cartwright &Zander and Foresyyth (อ้างใน ทิศนา แขมมณี, 2545, หน้า 9) อธิบายไว้ ในการทำ กิจกรรมกลุ่มสมาชิกจะเกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 3 แบบ คือ ปฏิสัมพันธ์ทางด้านร่างกาย (PhysicalInteraction) ปฏิสัมพันธ์ทางด้านวาจา (Verbal Interaction) ปฏิสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์และจิตใจ (Emotion Interaction)

จากการศึกษาขนาดของกลุ่มดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มควรมีสมาชิกของกลุ่มตั้งแต่ 5-10 คน และมากที่สุดไม่ควรเกิน 15 คน จึงจะเหมาะสมที่สุด เพราะหากสมาชิกมากเกินไปกว่านี้จะมีผลเสียต่อความสัมพันธ์และความร่วมมือในการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัญญา บัวประเสริฐ(2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโรงเรียนมักกะสันพิทยาเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความฉลาดทางอารมณ์ เพิ่มขึ้น ห ลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัลลภา ถนอมศิริ(2563: 32) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โรงเรียนเกษมพิทยา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้กิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ 2 ให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 มีความรับผิดชอบด้านการเรียนดีขึ้นกว่าการทดลอง

งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมกลุ่ม เสนอไว้โดย ดานุรัตน์ จันทะรส (2564) ศึกษาการใช้ กิจกรรมกลุ่มในชั่วโมงโฮมรูมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 31คน ผลการศึกษาพบว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ในด้านคนดี ด้านคนเก่ง และด้านความสุข เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .01

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 188 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- แบบฝึกปฏิบัติ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล

การรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนเรื่อง การบัญชีสถานพยาบาล ที่ใช้ในการทดลอง
3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล
4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

- นางประนอม ยางสง่า ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
- นางสาวสุติมา มีแย้ม ตำแหน่งหัวหน้างานวิจัยและนวัตกรรม
- นางรัตนาพร พันธนสุวรรณ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชี

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ให้ครบถ้วนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุง

6. นำแบบทดสอบผลการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยแบบฝึกปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้นักเรียน จำนวน 26 คน ทำแบบทดสอบก่อนการทำสอนหลังจากนั้นครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียน

2. ก่อนการสอน ผู้วิจัยใช้กิจกรรมกลุ่ม มาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล

3. ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนจัดทำแบบฝึกทักษะ โดยครูผู้สอนเป็น ผู้กำหนดแบบฝึก เรื่องการการบัญชีสถานพยาบาล

4. นำแบบทดสอบ มาวัดว่าผู้เรียนแต่ละคน ใครมีความรู้มากน้อยเพียงใด โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังการสอน

5. หลังจากนั้นผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

6. ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

-สรุปผลจากแบบทดสอบก่อน-หลังการเรียน นำมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนมาก-น้อย แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

- แบบประเมินความพึงพอใจแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้วิธีโดยการหาค่าทางสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้วิธีโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยนำผลของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงผลในตาราง

ตารางที่ 1-1 ผลของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

นักเรียนคนที่	**ก่อนเรียน (10 คะแนน)**	**หลังเรียน (10 คะแนน)**	**D**	**D^2**
1	6	12	6	36
2	5	14	9	81
3	3	9	6	36
4	9	18	9	81
5	4	15	11	121
6	6	10	4	16
7	4	11	7	49
8	2	12	10	100
9	8	18	10	100
10	5	12	7	49
11	4	13	9	81
12	7	16	6	36
13	1	8	7	49
14	9	18	9	81
15	6	12	6	36
16	7	14	7	49
17	9	15	6	36
18	8	17	9	81
19	6	11	5	25
20	7	15	8	64

21	5	14	9	81
22	6	15	9	81
23	4	16	12	144
24	4	15	11	121
25	6	16	10	100
26	7	17	10	100
ผลรวม	148	363	215	1879
$\overline{x}$	5.69	13.96		
S.D.	2.05	2.74		

ตารางที่ 1-2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน – หลังเรียน

การทดสอบ	**คะแนนเต็ม**	$\overline{x}$	**S.D.**	**T-test**
ก่อนเรียน	20	5.69	2.05	20.97
หลังเรียน	20	13.96	2.74	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1-2 พบว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.69 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.96 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t- test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 20.97 ซึ่งพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม สามารถสรุปผลดังนี้ ผลการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 ผลวิจัยพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีคะแนน

เฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาวิชาและด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.64, 4.54, 4.49 และ 4.48 ตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษา

การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบัญชีสถานพยาบาล ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จำนวน 20 คะแนน นักเรียนจำนวน 26 คน พบว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.69 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.96 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t- test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 20.97 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เพราะนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมดังกล่าว และได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึงกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ของ คมเพชร ฉัตรศุภกุล(2560: 26) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่ม อาจจะเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาธรรมชาติของปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม กลุ่มที่มีขนาดแตกต่างกันจะทำให้กระบวนการปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย ในกลุ่มที่มีขนาดมากเกินความจำเป็น สมาชิกจะต้องทำ งานซ้ำ ซ้อนกัน บางคนคาดหวังจะได้รับผิดชอบทั้งหมด ในขณะที่คนอื่น ๆ รู้สึกคับข้องใจที่ไม่มีโอกาสใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ ขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน กลุ่มจะใหญ่เท่าใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์นั้น ๆ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือในกลุ่ม และระดับวุฒิภาวะของบุคคลในกลุ่ม

จากการศึกษาขนาดของกลุ่มดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มควรมีสมาชิกของกลุ่มตั้งแต่ 5-10 คน และมากที่สุดไม่ควรเกิน 15 คน จึงจะเหมาะสมที่สุด เพราะหากสมาชิกมากเกินไปกว่านี้จะมีผลเสียต่อความสัมพันธ์และความร่วมมือในการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

สรุปได้ว่า หลักการจัดกิจกรรมกลุ่มมีอยู่หลายแบบ เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกมาใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการจัดทำกิจกรรม พร้อมกับสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่อสร้างกิจกรรมกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาวางแผนด้านการสอน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้เรียนบางคนมีผลการเรียนความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงน้อยขึ้นอยู่กับการจัดบรรยากาศในห้องเรียนอาจไม่เหมาะสม ความสนใจของผู้เรียนมีน้อย ไม่ตั้งใจเท่าที่ควร

2. งานวิจัยในชั้นเรียนนี้ได้กระทำกับนักเรียนจำนวนน้อยเกินไป ควรจะวิจัยกับจำนวนผู้เรียนที่มีจำนวนมากกว่านี้ ซึ่งจะนำไปทดลองใช้วิจัยในครั้งต่อไปกับจานวนผู้เรียนที่มากขึ้น

3. ครูต้องให้ความดูแล และให้คำปรึกษาผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม และควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

บรรณานุกรม

คมเพชร ฉัตรศุภกุล. **เอกสารการสอนกิจกรรมกลุ่มโรงเรียน.** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2560: 15-138.

ชัญญา บัวประเสริฐ. **ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนมักกะสันพิทยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2563.

ดานุรัตน์ จันทะรส. (2564). **การใช้กิจกรรมกลุ่มในชั่วโมงโฮมรูมเพื่อพัฒนาความฉลาด ทาง อารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6.** การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทิศนา แขมมณี. (2545). **กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน.** กรุงเทพมหานคร : นิชินแอดเวอร์ไทซิ่งกรุ๊ฟ.

วัลลภา ถนอมศิริ. **การใช้กิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาความ รับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเกษมพิทยา.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2563: 32.

Ragaon, William B. and Gene D. Shepherd. **Modern Elementary Curriculum.** New York: Holt Rinehart and winstion Inc,1971: 3.